

 MINISTER FOR

Ligestilling

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
lige@ams.dk
www.lige.dk

Folketingsmedlem Pia Adelsteen (DF) har den 20. april 2010 stillet mig følgende spørgsmål S 1948, som jeg hermed skal besvare.

Ligestillingsafdelingen

3. maj 2010

J nr. 2010-0007346

Med venlig hilsen

Lykke Friis

Spørgsmål nr. S 1948:

"Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af S 1486 oplyse, om det er ministerens holdning, at ønsket om religiøse særhensyn – såsom kravet om professionel pleje af personale med samme køn på et plejehjem – kan siges at udgøre et legitimt mål i forhold til ligestillingslovens bestemmelser om, hvornår forskelsbehandling er tilladt?"

Svar

Som nævnt i min tidligere besvarelse hører plejehjem under Socialministerens ressortområde.

Jeg skal i min egenskab af ligestillingsminister oplyse, at udgangspunktet for ligestillingsloven er, at enhver arbejdsgiver, myndighed eller organisation skal behandle kvinder og mænd lige indenfor offentlig forvaltning og erhvervsmæssig og almen virksomhed. Dette fremgår af ligestillingslovens § 2, stk. 1. Ved "offentlig virksomhed" i ligestillingslovens forstand forstås bl.a. ydelser fra det offentlige, f.eks. til borgerne, herunder bl.a. retten til sundhedsforanstaltninger, lægebehandling og sociale ydelser. Levering af pleje af personale på et plejehjem efter serviceloven vil således falde ind under offentlige ydelser i henhold til ligestillingsloven, hvor mænd og kvinder skal behandles ens.

Ved afgørelsen af, hvorvidt en borger kan stille krav om, at den offentlige ydelse – i dette tilfælde en plejeydelse på et plejehjem – udføres af en medarbejder af et bestemt køn, må det vurderes om borgerens krav er sagligt begrundet. Det skal vurderes, om en afvisning betyder, at borgeren reelt ikke kan få den tildelte ydelse, og om det kan være udtryk for forskelsbehandling på grund af køn.

Ligestillingsloven finder alene anvendelse på forskelsbehandling på grund af køn. Forskelsbehandling pga. religion eller tro falder udenfor ligestillingslovens anvendelsesområde.

Evt. klager over forskelsbehandling på grund af køn kan indgives til Ligebehandlingsnævnet, der træffer afgørelse i konkrete sager vedrørende forskelsbehandling pga. køn både indenfor og udenfor arbejdsmarkedet. Nævnet behandler derudover også klager over forskelsbehandling pga. religion eller tro på arbejdsmarkedet. Klager kan også indbringes for domstolene.

Jeg har desuden bedt Beskæftigelsesministeriet om at bidrage til besvarelse, da Beskæftigelsesministeriet har ansvaret for ligebehandlingsloven, der regulerer de ansattes forhold.

"Ligebehandlingsloven forbyder en arbejdsgiver at forskelsbehandle på grund af køn. Det betyder f.eks., at en arbejdsgiver ved ansættelse, fordeling af arbejdsopgaver mv. ikke må lægge vægt på den ansattes køn. Dog er der efter loven mulighed for, at den ansvarlige ressortminister i visse særlige situationer kan meddele dispensation. Det gælder, når det på grund af beskæftigelsens karakter er af afgørende betydning, at udøveren er af et bestemt køn, og dette krav står i forhold til den pågældende erhvervsaktivitet.

Det er altså Beskæftigelsesministeriets vurdering, at en visitering af plejepersonale af samme køn vil forudsætte, at socialministeren har meddelt dispensation efter ligebehandlingslovens § 13, stk. 1.

Den enkelte borger har efter ligebehandlingsloven ret til få ydet pleje af en person af et bestemt køn, hvis det er afgørende, at udøveren er af et bestemt køn, og dette krav står i rimeligt forhold til den pågældende erhvervsaktivitet, kan den minister, under hvis forretningsområde den pågældende virksomhed hører, fravige bestemmelserne".